

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2237

Vragen van het lid **Arib** (PvdA) aan de minister van Justitie over *het op internet publiceren van foto's en privégegevens van veroordeelde pedofielen*. (Ingezonden 9 februari 2009)

1

Hebt u kennisgenomen van het tv-programma Eén Vandaag waarin aandacht wordt besteed aan de website waarop foto's en privégegevens van veroordeelde pedofielen worden gezet?¹

2

Wat is uw mening over deze actie? Vindt u deze actie binnen onze rechtsorde passen? Zo nee, welke mogelijkheden zijn er om dit soort websites aan te pakken?

3

Kunt u zich voorstellen dat dit soort acties vaak uit onmacht ontstaan, en dat ouders hiermee denken hun kinderen tegen seksueel misbruik te kunnen beschermen? Deelt u de mening dat de overheid alles op alles moet zetten om de kinderen tegen seksueel misbruik te beschermen en zedendelinquenten die zich eerder schuldig hebben gemaakt aan misbruik van kinderen, niet in een kinderrijke buurt en al helemaal niet

in de buurt van hun slachtoffers horen terug te keren?

4

Herinnert u zich de eerdere schriftelijke vragen over ditzelfde onderwerp?² Wat is de stand van zaken met betrekking tot het overleg dat u met de VNG zou voeren over het scenario bij maatschappelijke onrust rond de terugkeer van een zedendelinquent?

5

Wat is de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van motie-Arib/Teeven³ over het informeren van Burgemeesters bij de terugkeer van zedendelinquenten?

6

Bent u het met de stelling eens dat terugkeer van een zedendelinquent in de samenleving alleen kan als intensieve toezicht, begeleiding en ondersteuning zijn geregeld? Zo ja, wat vindt u van de gedachte een buddy voor zedendelinquenten naar het voorbeeld van Engeland en Canada, in Nederland te introduceren?

¹ Eén Vandaag, 6 februari 2009.

² Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2007–2008, nr. 561.

³ Kamerstuk 31 200 VI, nr. 28.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie), mede namens de staatssecretaris van Justitie (ontvangen 7 april 2009) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 1751

1

Ja.

2

Zoals ik reeds aangaf in de antwoorden op kamervragen van het lid De Roon, ingezonden op 27 juni 2007 (TK 2006–2007 nr. 2356) en van het lid Arib, ingezonden op 28 september 2007 (TK 2007–2008, nr. 561), ben ik van mening dat op een dergelijke wijze afficheren van veroordeelden niet past in de Nederlandse rechtsorde. Er zijn in beginsel drie mogelijkheden om op te treden tegen dit soort acties. Het is afhankelijk van de concrete omstandigheden van het geval welke actie mogelijk is en succesvol zal kunnen zijn.

Indien iemand schade lijdt ten gevolge van publicaties op een website kan deze persoon zich wenden tot de civiele rechter om schadevergoeding of – op straffe van een dwangsom – het stopzetten van de publicatie te vorderen. Op 24 maart 2009 heeft de voorzieningenrechter van de

Rechtbank van Rotterdam de gedaagde bevolen binnen 4 dagen na betekening van het vonnis de link en/of enige andere verwijzing naar in dat vonnis genoemde websites te verwijderen en verwijderd te houden (324715/KG ZA 09-142).

Voorts kunnen betrokkenen bij het College bescherming persoonsgegevens (Cbp) een klacht indienen over het verwerken van de hen betreffende persoonsgegevens, bijvoorbeeld indien deze gegevens ten onrechte aan een ander zijn verstrekt. Een dergelijke klacht kan ertoe leiden dat het CBP – op grond van de Wet bescherming persoonsgegevens – bestuursdwang toepast ter handhaving van verplichtingen die in de Wbp zijn vastgelegd of bestuurlijke boetes oplegt. In uitzonderlijke gevallen kan het openbaar ministerie, in overleg met het CBP, vervolging instellen in verband met het niet nakomen van de in de Wbp omschreven meldplicht. Tot slot kan er strafrechtelijk worden opgetreden tegen (rechts)personen die zich, via publicaties op internet of naar aanleiding daarvan, schuldig maken aan strafbare feiten zoals het aanzetten tot haat, smaad, laster of bedreiging. Per situatie zal moeten worden gezien of in het concrete geval sprake is van een dergelijk strafbaar feit. In geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit of in geval van verdenking van een misdrijf waarop voorlopige hechtenis staat, biedt artikel 125o van het Wetboek van strafvordering tevens de mogelijkheid om bij een doorzoeking in een geautomatiseerd werk de zich daarin bevindende gegevens ontoegankelijk te maken. Hierbij moet worden opgemerkt dat de uitvoering van deze bevoegdheid wordt bemoeilijkt indien het geautomatiseerde werk (zoals een webserver) zich in het buitenland bevindt in welk geval een internationaal rechtshulpverzoek is vereist. Hierdoor is de uitvoering van een dergelijk verzoek afhankelijk van de in dat buitenland geldende wet- en regelgeving.

3

Er kunnen verschillende motieven aan deze acties ten grondslag liggen. Het voorkomen van seksueel misbruik van kinderen is een taak van de overheid, maar ook van organisaties en ouders. Ouders kunnen die verantwoordelijkheid bijvoorbeeld nemen door actief

navraag te doen bij creches, scholen en verenigingen naar het preventiebeleid. Dit heeft bovendien een meer structurele uitwerking dan het plaatsen van verdachten/veroordeelden op een website.

Om te voorkomen dat zedendelinquenten in de omgeving van kinderen komen of in de buurt van hun slachtoffers kunnen komen worden verschillende maatregelen ingezet. Voorbeelden van deze maatregelen zijn het stellen van justitiële voorwaarden, toezicht door reclassering, het informeren van burgemeesters bij terugkeer van (ernstige) zedendelinquenten in de maatschappij en het pakket aan maatregelen dat wordt genomen zoals ik die in mijn brief van 13 november 2007 (Kamerstukken II 2007/08, 31 200 VI, nr. 43) heb aangegeven ter voorkoming van seksueel misbruik binnen vrijwilligersorganisaties. Zoals toegezegd door de Staatssecretaris van Justitie in het mondeling vragenuur van 3 maart 2009, zal binnenkort een brief aan uw Kamer worden gezonden met daarin uiteengezet welke maatregelen thans mogelijk zijn.

4 en 5

Ik herinner mij uw eerdere vragen. Ik heb uw Kamer daarover op 4 november 2008 een brief gezonden (Kamerstukken II, 31700 VI, nr.72, vergaderjaar 2008–2009). De VNG en enkele individuele gemeenten zijn nauw betrokken bij de verdere uitwerking van het project Bestuurlijke Informatievoorziening Gemeenten inzake ex-gedetineerden ter bevordering van de openbare orde en veiligheid. Zo heeft de VNG mij op 6 oktober 2008 schriftelijk geïnformeerd welke informatie burgemeesters wensen te ontvangen. Op 12 februari 2009 is het plan van aanpak gepresenteerd aan de commissie Veiligheid van de VNG. Thans wordt een en ander verder uitgewerkt.

6

Zoals in het antwoord op vraag 3 is aangegeven, ontvangt u binnenkort een brief over de mogelijkheden die er zijn en de vormen van toezicht. Tevens zal in die brief worden ingegaan op een pilot van Reclassering Nederland naar het voorbeeld van het buddysysteem in

Engeland en Canada (Circles of Support and Accountability).